

Maastricht-kriteriernes relevans for Femern Bælt-projektet

Det har været rejst, hvorvidt de såkaldte Maastricht-kriterier, som går på medlemsstaternes budgetunderskud og offentlige gæld, udgør et problem for brugen af statsgarantier i forbindelse med et projekt som Femern Bælt-projektet. Dette er imidlertid ikke tilfældet, jf. gennemgangen nedenfor.

I henhold til art. 104 i Traktat om Oprettelse af Det Europæiske Fællesskab fra 1993 skal medlemsstaterne undgå uforholdsmæssigt store offentlige underskud. På dette grundlag overvåger Kommissionen udviklingen i medlemsstaternes budgetter og offentlige gæld.

Den statistiske behandling af statsgarantier har betydning for opgørelsen af den offentlige gæld og dermed for spørgsmålet om, hvorvidt garantier, som en medlemsstat yder, har betydning for medlemsstatens overholdelse af Maastricht-kriterierne.

På denne baggrund har spørgsmålet om, hvorvidt en statsgarantimodel til finansiering af Femern-forbindelsen ville have betydning for – navnlig Tysklands – overholdelse af Maastricht-kriterierne, været rejst i forbindelse med Femern-drøftelserne.

Af Eurostats officielle regler om behandlingen i nationalregnskabet af statsgarantier fremgår: *“The general principle is that a guaranteed liability is that of the issuer (debtor), as long as the latter does not call the guarantee. In the national accounts, the liability is recorded solely in the enterprise balance sheet. For the government, it is a contingent liability (ESA95 § 5.05). It should not be taken into account in the calculation of government debt.”*

Heraf følger, at statsgarantier kun tæller med i nationalregnskabet, hvis de udløses. Det indebærer, at en statsgaranti er uden for den offentlige gæld efter Maastricht-kriterierne, så længe garantien ikke udløses. I et økonomisk sundt projekt som f.eks. Femern-projektet må risikoen for, at statsgarantien udløses, således betragtes som teoretisk.

Konklusionen er dermed, at der ikke er noget problem med statsgarantier i relation til Maastricht-kriterierne på det nuværende grundlag.

Endelig bemærkes, at der er udstedt garantier fra staten i forbindelse med etableringen af de faste forbindelser over Storebælt og Øresund. Det kan oplyses, at disse garantier ikke har været udløst, og at staten således ikke har haft udgifter som følge af disse garantier, ligesom garantierne ikke giver anledning til hensættelse af reserver på finansloven med henblik på en evt. indfrielse af garantierne.